

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **O. – I.**, bytom S., právne zastúpeného Mgr. M., advokátom v R., proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Liptovskom Mikuláši**, Kollárova č. 2, Liptovský Mikuláš, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. ObPÚ 793-2010/00120-17 GK zo dňa 21.7.2010, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/46/2010-26 zo dňa 14.1.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. ObPÚ 793-2010/00120-17 GK zo dňa 21.7.2010, ktorým odporca vyslovil, že navrhovateľ nespĺňa podmienky uvedené v § 6 zákona NR SR č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku (ďalej len zákon) na vrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu k pozemkom nachádzajúcim sa v k. ú. L., zapísaným v pkn. vl. č. X., X., X., X. po pôvodnej vlastníčke K. z dôvodu, že si reštitučný nárok uplatnil po zákonnej lehote. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že správny orgán dostatočne zistil skutkový stav veci a vychádzal zo správneho právneho posúdenia veci, keď konštatoval, že navrhovateľ si právo na vydanie nehnuteľností podal po uplynutí zákonnej lehoty (až podaním zo dňa 12.3.2010). Dôvodil, že toto podanie nemožno považovať za opravu pôvodnej žiadosti zo dňa 28.12.1992 (o ktorej bolo rozhodnuté rozhodnutím č. 333-2002/00037 GK zo dňa 7.6.2002), ale za jej rozšírenie o nové nehnuteľnosti, ktoré v pôvodnej žiadosti neboli uvedené. Išlo teda o nový reštitučný nárok a tento bol jednoznačne uplatnený po uplynutí prekluzívnej lehoty. Námietky navrhovateľa vznesené až na pojednávaní nepovažoval za relevantné, pretože skutočnosť, že lustrácia pkv vložiek štátnym podnikom Geodézia nebola úplná nemá žiaden vplyv na posúdenie tejto veci. Nič totiž nebránilo navrhovateľovi, aby sám učinil potrebné kroky na zistenie, či určité nehnuteľnosti neostali neuplatnené (čo nakoniec navrhovateľ aj sám urobil).

K námietke navrhovateľa o diskriminácii účastníkov, ktorých podania boli perfektné, oproti účastníkom, ktorých podania boli neurčité a ktorí teda mohli aj po zákonnej prekluzívnej lehote podania dodatočne dopĺňať, poukázal na to, že v reštitučnom konaní platia podporne ustanovenia Správneho poriadku („SP“) a v zmysle § 3 ods. 2 SP ak by účastník podal reštitučnú žiadosť, na základe ktorej by správny orgán nemohol meritórne rozhodnúť, správny orgán by musel účastníka poučiť tak, aby neutrpel pre takúto neurčitosť podania ujmu. Takýto postup nemožno považovať za diskrimináciu tých účastníkov, ktorých podania boli perfektné, teda pomoc správneho orgánu nepotrebovali a o ich žiadosti bolo možné rozhodnúť. Dodal, že ak by navrhovateľa objektívne nemohol uviesť ďalšie konkrétne nehnuteľnosti (napr. preto, že mu neboli doručené listinné dôkazy), nič mu nebránilo v lehote do 31.12.1992 podať žiadosť s uvedením, že si uplatňuje reštitučný nárok k ďalším nehnuteľnostiam, ktoré bude bližšie špecifikovať neskôr.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie a domáhal sa zrušenia preskúmaného správneho rozhodnutia a vrátenia veci odporcovi na ďalšie konanie tvrdiac, že nárok bol uplatnený včas.

Podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona

Podľa § 204 ods. 1 OSP odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 45 ods. 2 OSP údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak.

Z podkladov krajského súdu vyplýva, že právnemu zástupcovi navrhovateľa bol rozsudok krajského súdu, obsahujúci správne poučenie o možnosti podať odvolanie v 15-dňovej lehote, doručený dňa 9.2.2011 (streda) a jeho prevzatie potvrdil vlastnoručným podpisom na doručenke. Lehota na podanie odvolania začala navrhovateľovi plynúť dňa 10.2.2011 (štvrtok) a posledný deň lehoty pripadol na štvrtok – 24.2.2011. Odvolanie, zo dňa 23.2.2011 bolo dané na poštovú prepravu na pošte Ružomberok 4 až dňa 25.2.2011, teda oneskorene.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) odvolanie navrhovateľa ako oneskorene podané odmietol.

Právo na náhradu trov konania analogicky podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) OSP nemá žiaden z účastníkov.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. septembra 2011

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová